

прѣзъ долината Каялж-дере, да разцѣпи на двѣ части турската армия и да завладѣе отбранителната линия, посрѣдствомъ една силна атака противъ по-слабата половина на армията. Като искаше да узнае положително намѣреніето на Русситѣ, Османъ паша почна да кореспондира по телеграфа съ Еминъ паша и Юнузъ бей, които се намираха тогава и двамата въ укрѣплението № 23.

Тия послѣднитѣ му съобщиха, че „неприятеля се доближилъ до укрѣпленията; тринадесетъ или четиринадесетъ баталиона и 1 полкъ слѣзли въ Учиндолската долина, че на всѣка минута други неприятелски колони завзимали позиции прѣдъ селото Брѣстовецъ; че, за да подкрѣпатъ Юнузъ бея и Мехмедъ Назифъ бея, тѣ разсипали 1 баталионъ и половина въ верига на изтокъ отъ укрѣплението № 23, въ посока къмъ ловчанския пѣтъ и 3 баталиона и половина въ окопитѣ на лозята прѣдъ укрѣплението Кованлжкъ; че най-послѣ тритѣ останали баталиона, опрѣдѣлени за резервъ, били съсрѣдоточени задъ тѣзи позиции, за да не може неприятеля да ги види“.

Османъ паша намѣри, че войскитѣ сж твърдѣ много разпрѣснати и че резерва е много слабъ. Той прѣдписа да се скжси фронта на първата линия и да се отведе единия ба-